

for en løsning på den uoverkommelige gæld, som en række af verdens fattigste lande havde oparbejdet i 1980'erne og 1990'erne. Verdensbanken og IMF lancerede i 1996 gældsinitiativet for de fattigste, højtforældede lande – det såkaldte HIPC-initiativ (Heavily Indebted Poor Countries) – hvorunder samtlige involverede kreditorer bidrager til at nedbringe de fattigste, højtforældede landes gæld til et overkommeligt niveau. Danmark har fra starten set HIPC som det instrument, der kunne levere det afgørende indhug i disse landes gældsbyrde. Denne opfattelse deltes i begyndelsen kun af en mindre gruppe ligesindede lande. Danmark har derfor set det som sin opgave at sikre fuld international støtte til HIPC. Det afgørende skridt i denne retning kom i 1999, da G-7 landene erklærede deres fulde støtte til en forbedret udgave af HIPC, der lader et større antal af de fattigste, højtforældede lande få hurtigere adgang til mere omfattende gældseftergivelse. Det besluttedes samtidigt, at landene som forudsætning for at modtage gældseftergivelsen under HIPC skal udarbejde en national fattigdomsstrategi – Poverty Reduction Strategy Paper. Fattigdomsstrategierne er den ramme, der skal sikre, at midlerne anvendes til at forbedre levevilkårene for de fattigste.

Det udvidede HIPC udløser reduktion af de fattigste, højtforældede landes gæld med ca. 780 mia. kr. Det er i sig selv det mest omfattende samlede bidrag til realisering af de fattigste landes udviklingsbestrebelse nogensinde. Det nedbringer udlandsgælden med 2/3. Både sammenlignet med hvad landene skulle have betalt, og med hvad de rent faktisk har betalt i de foregående år, er der tale om en betydelig økonomisk lettelse. De 22 lande brugte i 1998-99 i gennemsnit ca. 27% af de offentlige indtægter årligt på gældsbetjening. Efter HIPC vil udgifterne til gældsbetjening falde til knap 12 % af de offentlige indtægter i gennemsnit i perioden 2001-2003. De samme lande anvendte i 1998-99 i gennemsnit ca. 35% af de offentlige indtægter på de sociale sektorer, sundhed og uddannelse. De 22 lande forventes i 2001-2002 – ikke mindst som en følge af HIPC – at øge de årlige sociale udgifter med USD 1,7 mia. svarende til en nominel forøgelse på 40 % i forhold til 1999. Hertil kommer en intensiveret indsats indenfor vandforsyning, infrastruktur i landområderne og styrkelse af den offentlige forvaltning samt andre områder af særlig betydning for de fattigste.

Det udvidede HIPC-initiativ blev vedtaget i efteråret 1999. Initiativet er nyt og erfaringerne

endnu sparsomme. Om HIPC i alle tilfælde er tilstrækkeligt til at gøre det enkelte lands gældsbyrde overkommelig er derfor endnu usikkert. Danmark vil overvåge dette nøje ud fra en samlet vurdering af et lands behov for udviklingsmæssige investeringer, dets evne til at sikre at disse investeringer anvendes effektivt og dets muligheder for at betjene sin gæld. Hvor HIPC ikke måtte føre til en tilfredsstillende budgetmæssig lettelse, vil Danmark arbejde for, at det internationale samfund tilfører øgede ressourcer enten i form af gældseftergivelse eller anden form for udviklingsbistand.

Danmark vil desuden arbejde for, at formuleringen af fattigdomsstrategierne sker indenfor tidsmæssige frister, der muliggør en reel folkelig høring, og for at landenes evne til at analysere og følge udviklingen i de fattiges livsbetingelser styrkes.

Spm. nr. S 1994

Til skatteministeren (9/3 01) af:

Ebbe Kalnæs (CD):

»Har ministeren yderligere oplysninger vedrørende den tidligere omtalte miljørisiko, i relation til risikoen ved opbevaring af fyringsolie i gamle, usikre olietanke, der er blevet overflødige efter de mange omlægninger fra individuel olieopvarmning til opvarmning via naturgas og kollektiv varmforsyning?«

Svar (22/3 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Jeg har fra Miljøstyrelsen fået oplyst følgende:

»I bekendtgørelse nr. 829 af 24. oktober 1999 om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines er der regler om, at olietanke der tages varigt ud af drift skal sløjfes ved tømning af tank og rør for eventuelt restindhold af olieprodukter, afmontering af påfyldningsstuds og afblænding af tanken, således at påfyldning ikke kan finde sted. Såfremt tanken er nedgravet kan sløjfningen alternativt ske ved opgravning af tank og rør efter tømning af disse for restindhold af olieprodukter. Almindelig praksis har gennem mange år været, at olietanke sløjfes i henhold til de nævnte regler, når den pågældende bebyggelse overgår til anden varme-